

Crònica

Un 'Faqs' a Laura Rosel

Jordi Camps

Girona

"El periodisme és fer preguntes", van coincidir a dir els periodistes Laura Rosel i Jordi Grau en un moment de la conversa mantinguda ahir en un

dels actes destacats de la programació de la Setmana dels Rahola, que organitza el Col·legi de Periodistes i la Diputació de Girona. Però, com també van reconèixer, "és més fàcil preguntar que no pas contestar".

I és que el paper del periodista, o "el sentit del periodisme" –si fem cas al títol amb què es presentava l'acte que va tenir lloc a l'Auditori de la biblioteca Carles Rahola, que es va omplir del tot–, és posar-se al costat que li va tocar ahir a Jordi Grau –impecable i implacable com a entrevistador–, i no tant al de l'exconduïda de *Preguntes freqüents (Faqs)*. En aquest lloc incòmode, i més per a qui està acostumat a estar a l'altra banda, Rosel va respondre una a una a la bateria de preguntes, més que freqüents del tot consegüents. Com ara perquè la van substituir, com i quan, al capdavant del programa aleshores del programa líder d'audiència a Catalunya. "Em van rellevar perquè, com em va dir el director executiu d'El Terrat, volien donar al

Laura Rosel, entrevistada pel també periodista Jordi Grau, ahir a la biblioteca Carles Rahola ■ JOAN SABATER

programa un aire de més d'entreteniment", va declarar aquesta professional amb llarga trajectòria a la ràdio i la televisió que, a més, demostra tenir *savoir faire*. Això sí, va quedar clar que el disgust no li va treure ningú, "perquè és la feina més emocionant que he fet mai", que "ho va donar tot" i que el cafè d'aquella maleïda trobada laboral no el va ni tastar.

Del *Faqs*, se'n va parlar, molt. Gairebé va capitalitzar l'entrevista. Rosel va explicar, entre altres coses interessants, que el fet que el programa estigués ja encasellat a TV3 com "d'entreteniment" els permetia tenir "més cintura". Tot i així, buscar la imparcialitat de la notícia

li ha comportat crítiques de totes bandes: "que si terrorista, anticatalana, anticastellana, equidistant... No s'ha de fer cas a les xarxes, en aquest sentit, per molt que et facin mal", va dir. El que li sap més greu, però, és que algunes provinguin, com passa, de companys de professió, sobretot localitzats a Madrid. "Són les normes del joc, pel que he anat descobrint. I t'endureixen."

Malgrat que no va dir paraules lletges per a ningú, sí que no es va estar de reconèixer que el secretari general de Vox, Javier Ortega Smith, li va provocar "urticària". Que el va entrevistar perquè "tocava", com a portaveu d'un grup que

ha portat tot un govern a judici, però la mala educació, la grolleria i la provocació demostrada no encaixen amb ella. Del PSC, només lamenta que no acceptessin anar quasi mai al programa. I que no suporta les audiències, que va qualificar d'"enganyifa" –es basen en 500 audímetres a tot Catalunya– però que va reconèixer també que són "les regles del joc". Va aprofitar per denunciar com el rol de la dona periodista "és més complicat". Un tema que coneix molt bé perquè el pateix, però també perquè el tractarà en un especial que prepara per a TV3 el Dia de la Dona Treballadora. Tindrem més Rosel. I això és una bona notícia.

MÚSICA Cinc músics de la Catalunya del Nord actuen per a l'ANC

Els músics i cantautors nord-catalans Pascal Comelade, Pere Figueres, Roger Cosme Esteve, Gerard Meloux i Simon de Céret oferiran aquest vespre el concert *Impropèris* a l'auditori Viader de la Casa de Cultura de Girona (19.30 h), en un acte organitzat per l'Assemblea Nacional Catalana a Girona com a cloenda de l'exposició *55 urnes per la llibertat*, que es pot visitar fins demà. L'entrada al concert és lliure i gratuïta, amb taquilla inversa, i les aportacions voluntàries que es facin al final es destinaran a les caixes de resistència. ■ X.C.

ART L'obra de Juan Batlle Planas, al Museu d'Art

El Museu d'Art de Girona inaugura avui l'exposició *Juan Batlle Planas. El gabinet surrealista* (18 h), una producció de la Fundació Juan March sobre aquest artista nascut a Torroella de Montgrí (1911-1966), que des dels 2 anys va viure a Buenos Aires i va ser una figura clau de l'avantguarda argentina. La mostra, comissariada per Pedro Azara i inaugurada el maig passat a Cuenca, es centra en la seva obra dels anys trenta i quaranta, amb una iconografia surrealista que després va evolucionar cap a una pintura metafísica. Avui assistiran a l'acte dues filles seves. ■ X.C.

Fotografia i arquitectura, al COAC

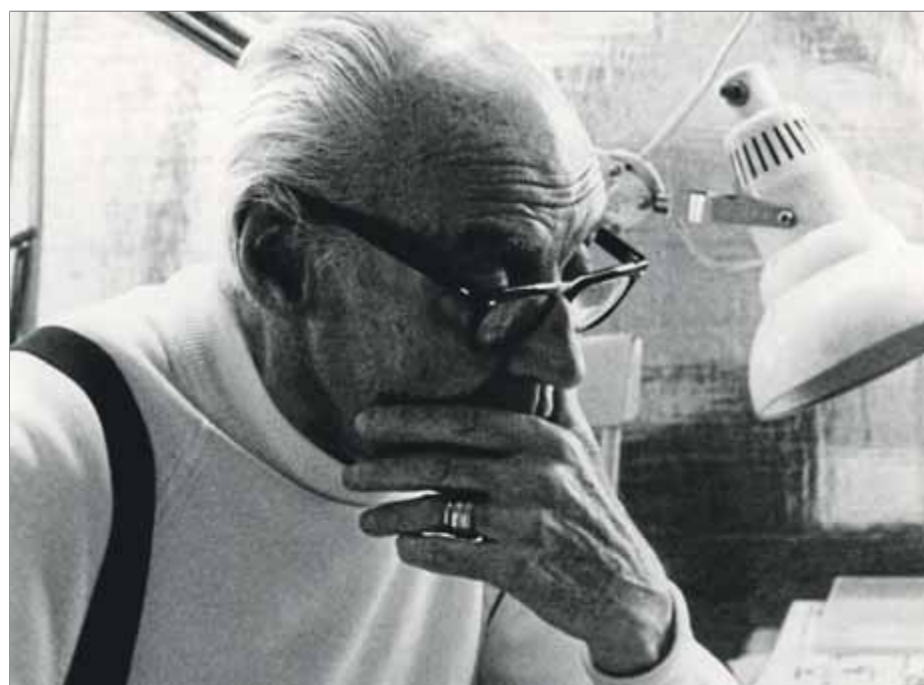
Xavier Antich inaugura avui una exposició del suec Sigurd Lewerentz

J.C.L.
GIRONA

La Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) inaugura avui (19.30 h) a la seva seu l'exposició *Sigurd Lewerentz. 44 fotografies del viatge a Itàlia*, que recull una selecció de 44 fotos de l'arxiu personal de l'arquitecte suec procedents del DM DigitaltMuseum. Són fetes durant el viatge que va fer per Itàlia l'any 1909. La conferència inaugural d'aquesta mostra anirà a càrrec del filòsof Xavier Antich,

que parlarà sobre el llibre de Rainer Maria Rilke, *Cartes a un jove poeta*, del qual s'ha fet una nova traducció recentment.

Gairebé al mateix moment en què Lewerentz va anar a Itàlia, entre el 1902 i el 1908, Franz Xaver Kappus mantenia correspondència amb el poeta austríac Rainer Maria Rilke i, si no fos perquè les *Cartes a un jove poeta* no es varen publicar fins al 1929, es podria afirmar que Lewerentz les havia llegides i s'esforçava a seguir al peu de la lletra els consells del poeta. Aquestes cartes parlen de silenci, de profunditat, de tristesa, d'alegria, de creació artística, de l'obra d'art i també de soledat, tan ca-

Sigurd Lewerentz, protagonista de l'exposició inaugural ■ COAC

racterístiques a la seva personalitat d'arquitecte al qual van anomenar el nòrdic solitari.

La fotografia mira cap a fora, per veure-hi a dins, ens diu Robert Frank, i en aquesta frase podem trobar resumit el sentit que es vol donar a aquest cicle d'exposicions de fotografia. El cicle, que té lloc a la sala La Cova, ha programat per tot seguit les exposicions *Leonardo Finotti. Rio de Janeiro, un photobook*; *Clara Pardo. Què veig? Mirar: observar amb els ulls, anar amb compte*; *Laszlo Moholy-Nagy. Pintura, Fotografia, Film. Un llibre de la Bauhaus, un homenatge a la Bauhaus en el centenari de la seva fundació.* ■